

Udgifter ved Igl. Tjenestereiser, forsaavidt der ikke for samme af Statskassen maatte blive ydet Erstatning, jvfr. navnlig Frd. 9 Mai 1806 samt Circ. af 14 Februar 1852.

Udgifter til extraordinair Indquartering, som ikke hidrøre fra overordentlige Troppeafsamlinger, skulle, forsaavidt der endnu, efterat Omkostningerne ved Leie af Sessionslocale samt de Sessionsdeputeredes og de øvrige paa Sessionen medfølgende Personales Indquartering ved Loven af 4 Marts 1857 ere overtagne af Statskassen, maatte blive Spørgsmaal om enkelte herhenhørende Udgifter, for Kjøbstædernes Vedkommende lignes respective paa Sjællands og Fyens Stifters og de øvrige Amters Kjøbstæder, cfr. Frd. 8 Jan. 1830 § 3.

Den heromhandlede Klasse Udgifter blive, efterat de tidligere anvendte Vigninger af visse Udgifter paa et heelt Stifts Hartkorn eller paa et heelt Stifts Kjøbstæder ved Fr. 8 Jan. 1830 ere blevne afflaffede, udrede for Landets Vedkommende af det paagjældende Amts Repartitionsfond, og for Kjøbstædernes Vedkommende af hvert Amts Kjøbstæder, alene med Undtagelse af Udgifter til Tribefordringer og extraordinair Indquartering, der ifølge bemeldte Fr.'s § 3 endnu i Sjællands og Fyens Stifter lignes paa Stiftets Kjøbstæder i Forening, og skal efter Fr. 7 Juni 1843 Kjøbstædernes Folkemængde tjene til Maalestof for Fordelingen af disse Udgifter paa de enkelte Kjøbstæder.

Herhen høre endelig ogsaa de Beløb, der for Fyens Stifts Vedkommende paalignes Stiftets Kjøbstæder og Landdistricter til Tvangsarbejdsanstalten i Odense. Ifølge Pl. 21 Decbr. 1825 § 8 skulle nemlig Renter og Afdrag paa det i Anledning af bemeldte Anstalts Opsørelse og Indretning optagne Laan, samt de Udgifter, der medgaae til Vægninger, Inventariets Vedligeholdelse og Andet, der ikke vedkommer Forpleiningen, fordeles saaledes, at Stiftets Landdistricter gennem Amtsrepartitionsfondene udrede de $\frac{2}{3}$ Dele, og samtlige Stifters Kjøbstæder $\frac{1}{3}$ Deel, der lignes mellem Kjøbstæderne

efter samme Forhold, som andre Deliquentomkostninger.

f) Bekostningerne ved Døvsstummes Anbringelse paa Døvsstomme-Institutet. Disse skulle efter Fund. af 17de April 1807 § 11, forsaavidt den Døvsstomme eller dennes Forældre ikke dertil have Evne, afholdes af det Amts eller den Kjøbstads Fattigkasse, hvorunder den Døvsstomme henhører, hvilket i Praxis forstaaes saaledes, at det er Opholdsstedets Fattigvæsen, der har at afholde disse Omkostninger, uden Hensyn, til hvor den Døvsstomme er forsørgelsesberettiget.

g) Udgifter til Fattiges og Betleres Transport. Disse Udgifter, hvorunder tillige hører deres Forsørgelse paa Reisen, skulle, forsaavidt Transporten skeer tilføjes, efter Pl. 14 Decbr. 1810 § 9 bæres af det Sogn eller Fattigdistricter, som er pligtigt at modtage den Transporterede; gaaer Transporten derimod over Land, og den derhos skeer til Fods, falde de det Amts Fattigkasse til Last, hvortil det Districter, gennem hvilket Transporten gaaer, henhører, men forsaavidt den maa skeer til Vogns, bliver Befordringen efter Fr. 26 Juni 1844 § 13 cfr. § 4 No. 13 og § 10 at bæres som anden Amtsreise af vedkommende Amts Repartitionsfond eller Kjøbstæder, hvorfra Befordringen er afgiven. Derimod savnes udtrykkelige Forordninger i Lovgivningen for det Tilfælde, at Hjemsendelsen skeer til Udlandet og Omkostningerne ved Søtransporten ikke af særlige Grunde derfra kunne ventes refunderede, men det er antaget i Praxis, at i saa Fald afholdes Udgiften forsludsviis af den Kjøbstads Kæmmerkasse, hvorfra Affendelsen til Søes skeer, og repareres derefter paa samtlige Kjøbstæder i det paagjældende Amt. Med Hensyn til Udredelsen af Udgifterne ved en Transportants Underholdning, indtil han kan hjemsendes til vedkommende Forsørgelsescommune i Udlandet, er det ligeledes antaget, at der bør forholdes i Overensstemmelse med Reglerne i Pl. 28 Decbr. 1827, saa at navnlig vedkommende Udlandning, naar han i Løbet af de sidste 5 Aar har i eet Aar eller længere havt Ophold i en Commune her i